לב: כל הפסולין פרק שלישי זבחים

ורבי יוחנן אמר דבר תורה אפי' עשה אין בו. לפרושי בריימתא קמאי ולאו למיפלוגי דר' יוחנן לאו תנא הוא כדמוכח בפ"ק דכתובות (דף ח.) גבי מתניתא מן המנין ומשני [ז] רב תנא ופליג ואמר' יוחנן לא משני הכי תדע דאי דאוריימתא אם כן היה לו לאקור מפתח הר הבית שכל זה ומתנה לויה כדאיתא בסוף מכילתין (דף קנו:) והכהדיא תנן בתמ' כלים (פ"ח מ"ח) עזרת נשים מקודשת היתמנו שאין בטבול יום נכנס לשם אבל בהר הבית ובמזל מותר ותני נמי בתמיד (דף סו.) דבא לו אבל אמרו בתמיד (דף סו.) דבא לו מתון פירכות הללו מיתרצא פירכא קמייתא דאע"ג דר' יוחנן לאו תנא הוא דלמא סבר לה כמתני' דתמיד ובלים [ח] ולמאי דפירש בקונטרס דבריימתא דתמין בטבול יום של טומאת קרי נכנס להר הבית משום דקסבר בטבול יום דזב כזב דמי ואמרינן פ' אלו דברים (פסחים סז:) זב וכל זב לרבות בעל קרי ור' יוחנן דאמר אפילו עשה אין בו משום דקסבר בטבול יום דזב לאו מזב דמי שפיר דפלוגתא דתנאי היא [ט] ואיכא למ"ד בטבול יום דזב לאו מזב דמי ומיהו קשה דאי דקסבר האי תנא בטבול יום דזב כזב דמי אם כן איכא לאו דלא עשה דומה את לא תעשה ועשה ועוד קשה מדאמרינן פרק ג' מיני (מיר דף מה.) טומאה יהיה לרבות בטבול יום עוד עומאתו בו לרבות מחוסר כיפורים ואי בטבול יום אסור למחנה [יא] לויה למה לי קרא לרבות במחנה שכינה ומיהו מצי למימר משום [יב] כרת אלעזריך דאיירי ביה קרא שאין עונש כרת אלא מחוסר העזרה ולפיס ועוד קשה דאי טעמא דרבי יוחנן משום דקסבר בטבול יום דזב לאו מזב דמי והא רבא אית ליה הך דרבי יוחנן בפסחים פרק האשה (דף נב.) ושמעינן ליה לרבא בבריתות פרק שני (דף י.) דמחוסר כיפורים דזב כזב דמי [יג] אלא [יד] והא הא דאמר בטבול יום דזב לאו מזב דמי לגבי לענין איאת מקדש קאמר אלא לענין פסח הכא בטומאה לא [טו] יאכלו ממנו זבים חבות כדפי' לעיל ברים פרק שני (דף ח.) בשם ר"ל חייס ומיהו סוגיא דמזיר (דף מה.) קשה למה ספי' בטבול יום שרי במחנה ליה דמשמע התם דאפי' נאמר בטבול יום דזב לאו מזב דמי אסור ליכנס למחנה ליה דקאמר התם מה אהל מועד מחוסר כיפורים לא עייל אף התם נמי במחנה ליה מחוסר כיפורים לא עייל ומקרא דרים התם דקתני התם בבריתא וכא לפני ה' אל פתח אהל מועד לשבר נקורו אימתי הוא בא בזמן שטבל ועשה הערב שמש ונראה דדווקא בטבול יום דזב שלא [טז] לאות שהוא טבול יום ומחוסר כיפורים דאיכא בתמה ליה וכי מסיק התם אלא אמר אביי טבול יום דזב לאו מזב דמי ואפי' הכי כיון דמחוסר כיפורים לא עייל לגומר דאיכא תרתי ולאו מלשון [יח] זבח דרים דאם כן גבי מזיר דכתיב יביא שתי תורים וגו' הוה לן למידרש הכי כדאמר התם אבל טבול יום דזב בעל שתי לאות ודבעל קרי שרי דלאו מחוסר כפרה והא דאמר הכא כדאלה קרי בו ביום ובעל דנכנס אע"פ שהוא טבול יום וגם מחוסר כיפורים אין אלו שני הדברים על טומאה אחת אלא טבול יום משום קרי דעתו ואפי' הקונטרס נמחא דנקט בבריתא דלאה קרי ולא עמא שרץ ונגילה דטמא שרץ ואפילו טמא מת נכנסין להר הבית כדדרשינן בפסחים פ' אלו דברים (דף מז.). וכסוטה פרק היה נוטל (דף כ:) ויקח משה את עצמות יוסף עמו במתיאתא אבל לפי מה שפירשתי דרבי יוחנן לא פליג אבריתא [יט] ולא אסור אלא מדרבנן כולהו טומאים נמי אמרי דתנן בפ"ק דכלים (מ"ח) החיל מקודש היתמנו שאין עובדי כוכבים וטמאי מתים נכנסין לשם וכל שכן בעזרת נשים כדתני התם שאין טבול יום נכנס לשם וכולהו [כא] טבול יום אפילו אסור מן הדין לבוא לעזרה לגבי אלא מדרבנן דתנן בפ"ק דכלים (מ"ח) [כב] אבל בלילה אי אתמול כל"ש [כג]: [לד] דייק עולא דטעמא משום כל"ש [כד]: לון כתנא איתיבית רבה לעולא מנחת כהנת נאכלת מנחת כהן אינה נאכלת ואי אמרת כהן ואפילו כהנת והכתיב כו' [כה] חולין שם: [לז] נכל"ש אלמא טבול יום דזב לאו מזב דמי לאו דבעל קרי לאו דבעל קרי דמי. אי דמי דאי דבעל קרי כו' אי דמי לגרוס אלמא טבול יום דזב לאו כזב דמי דאי כזב דמי כו' וכדמסיים בסה"ל משום דלאו כזב דמי. [לח] דמי.

עין משפט נר מצוה

[ז] א מתי פ"ג מהלכות איסורי מזבח הלכה יח:
[יא] ב מתי פ"ז מהלכות קרבן פסח הלכה ה:
[יב] ג מתי פ"ג מהלכות איסורי מזבח הל' י ופ"ז מהל' בית הבחירה הל' ח:

תורה אור השלם

[ז] ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
ויקרא יב, ד
[יב] ויעמד הרשפט בשער הורה הרושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה:
דהי"ב כ, ה

גליון הש"ס

[גמ' אמר עולא אע"ל סמא שהכנים ידו לעזרה לוקה. עי' רש"י שבועות דף יח ע"א ד"ה הלה עצמו וכו' ועי' לקמן דף לה ע"א תוס' ד"ה מעיל. שמעתא דמיבעי' שם בסקצת סמה ביאה. עיין שבועות דף יח ע"א תוס' ד"ה הלה. [שם אל"ל מטונך שאני מצורע. הואיל והוזה־ר־יצ"ע. ובו. עי' פסחים דף סז ס"א תוס' ד"ה הכהנת. עי' לקמן דף לה ע"ב תוס' ד"ה דמיבעי:]

מוסף רש"י

מצורע. שבטל הטעריע שמטו בשביעי, נכנס בטמיני למחנה ליה לשבר נקבור שלא נתקדש בקדושת מערה, כדמפיק בקרא (ויקרא יד) והעמיד הכהן המטהר את האדם המשטהר לפני ה' ועי' ר"ל דאיירי בעזרה עצמה לא היה נכנס אלא מומים ידיו לבהנות, לפי שאין מחוסר כפורים נכנס בה, כדאמרינן (חגיגה ה:) טמא יהיה לרבות טובל יום, שיד טומאתו בו לרבות מחוסר כפורים שאם נכנסו למקדש חייבים כרת (פסחים צב.). שמיני שלו. שהוא יום שבעה קרבנותיו (יבמות ז: וראה קרי. ונמחה מחמתה ליה (פסחים שם) לבני נקבו אלא מחמת שרץ ולפילו שמא מת נכנסין להר הבית כדתמרת בפסחים סז.) שאמר ריקח משה את עלמות יוסף עמו. ושמרי נקבור לא נתקדשו בקדושת עזרה כדאמרינן בכלל טלין (שם פה:) והרי הן כבר בבית ריטל עמא מת לימם לשם, אבל בעל קרי משמלא חוץ לשני מחנות כזב (יבמות שם) ובטבל. לקרייו דלעזרתו טבל מלחמתו: אע"פ שאין טבול יום אחר בכנס. שטבל יום אחר בקרי אינו נכנס בתמיד (דברים כג) כי יהיה בן אדם ונו' וכבר הנמים יצא אל חוץ (פסחים שם) דבל טבל יום הרי הוא בטומאה בעין (מרומה עלקדש) יבא עשה שיש בו כרת. אלא לא יכנס ידיו לבהנות לא ישכר לאהל מקום לערב: ודבהה עשה. דיבלה מן המחנה: שאין בו כרת. שאין עונש כרת אלא על כיאת עזרה. וזה לא יכנס לעזרה אלא לשערי נקבור שלא נתקדשו, וכנס ידיו לבהנות ויטבר מלעזרתו ויטבלה מקום לעזרה לשמוש, ולערב יעבר שמשי ויטבר מקרייו (יבמות ז) ורי יוחנן אמר. עשה שאין בו כרת דקאמר תנא דבריתא לאי דיקא: אפילו עשה אין בו. עשה שאין בו כרת דקאמר תנא דבריתא, לאי דיקא. דאפילו עשה אין בו בטבול יום נכנס בתמנה ליה אלא דבדנן. דקרא דכנא אמשמש בתמנה שכינה לקמר (פסחים שם) ויעמד ישראל מטומאה שכיביהם, בנגרי ביתים (יבמות) חצר החדשה. הר הבית. ובקרי לה חדשה מפני חדיתים שחיבו וכוסיבו על הקדיפתו בו ביום ובתרי בעל יום לא יכנס לה, והכי במיר ר' יוחנן מדבריה דדבר זה (תרומות) (חתשלו) ונבר מסה לה הנתרבי דבריהם לאיסור בעבל לקר מלבנה אלא הטריחו לימם ולטהר אלא יהמה מפסח

(פסחים שם): אידי ואידי עשה כרי. דקיימא לן בטמאות בהקתקן רבה (מז:) מחוסר כפורים שנכנס למקדש טעם כרת, ואל"ל טבול יום ושאר כל הטמאים (יבמות שם): מטונך. הנעתרך (חולין קכו:) הואיל והוזה לצערתו. הואיל והוזה לו אחזה ביאת מקלת לצערתו אע"פ שעבר כרת משום מחוסר כפורים ואמרינן הכהנת דמיבעי לפני ה', הוזהרה לו לא לקרייו (פסחים שם ובערכין יבמות שם). אלמא הואיל והוזה אחד לאיסורא אשתרוקי נמי אחרך דהיר בגיה (יבמות שם):

שומה מקובצת מטבל יבא עשה שים בו כרת ודחה עשה שאין בו כרת. פרש"י שאין עונש כרת אלא מן האומה לפנים. משמע (הכי) (בכתן) דבטבל יום דקרי מקרי דמי, וקשה טובא הרא דלקן מלא ר' יוחנן דבר מקרי דמי, ועוד קשה מתמרי (דמתמר) (ע"ג ח"ב) מהני מרבע קרי לאחד מהם (הלקן דיוקא ושיבל דשבע לו אלא אחרי הכהנים כרת אלא מן האומה לפנים. ומש